

Repertoriumnummer 2021 /
Datum van uitspraak 25 -05- 2021
Rolnummer A/20/00670
☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Vonnis conform art. 19,3° Ger. W.

Aangeboden op
Niet te registreren

5de Kamer

In de zaak van:

De NV DEL PONTI, met maatschappelijke zetel te 3940 Hechtel-Eksel, Steenovenstraat 23, K.B.O.-nr. 0463.788.078;

Eiseres;

met als raadsman Mr. Jan Peeters, advocaat te 3500 Hasselt, Genkersteenweg 429

En:

De SP.J. TULPLAST IRENEUSZ SOCHA, vennootschap naar Pools recht, met zetel te 62-021 PACZKOWO, UI. Wiosenna 27, Polen;

Verweerster;

met als raadslieden Mr. Grégory Sorreaux en Matthieu Pierre, advocaten te 1000 Brussel, Poelaertplein 6

1 DE PROCEDURE

1. De zaak werd ingeleid bij dagvaarding die werd betekend op 27 december 2019.
2. De partijen hebben hun middelen en conclusies voorgedragen in de openbare terechtzitting van 1 februari 2021. De rechtbank nam vervolgens de zaak in beraad op 8 februari 2021 waarna de debatten werden gesloten.
3. De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zijn nageleefd.
4. Het vonnis wordt gewezen na tegenspraak.

2 DE FEITEN

5. TULPLAST vervaardigt producten uit kunststof en metaal voor verscheidene sectoren, waaronder tuin- en meubelaccessoires. Bovendien verkoopt TULPLAST o.m. beugels en schroeven bestemd voor afrastering en dergelijke.

6. Bij brief van 8 november 2011 werd TULPLAST door DEL PONTI verzocht om onmiddellijk en onvoorwaardelijk het kopiëren en de productie van het door haar op 14 februari 2007 op haar naam bij het Harmonisatiebureau voor de Interne Mark (OHIM) ingeschreven Gemeenschapsmodel met nr. RCD 000669809 (met name een bevestigingsclip voor een omheining) te stoppen en de matrijzen (giet vormen) ter beschikking te stellen van DEL PONTI (Stuk 1 dossier Tulplast).

7. Bij brief van 18 november 2011 liet TULPLAST weten dat zij het Gemeenschapsmodel met nr. RCD 000668909 nooit had gekopieerd, te meer dit model reeds in Polen bekend was en al eerder dan 14 februari 2007 (datum waarop DEL PONTI het model bij het OHIM heeft ingediend) op de markt was gebracht (Stuk 2).

Bij brief 28 maart 2012 deelde DEL PONTI mee het met TULPLAST niet eens te zijn en dat zij haar standpunt dat TULPLAST het model had gekopieerd handhaafde.

In antwoord liet TULPLAST in haar brief van 10 juli 2012 weten dat ook zij bij haar standpunt bleef.

Bij brief van 26 april 2013 liet DEL PONTI bij monde van haar raadsman weten dat haar standpunt gehandhaafd bleef.

8. Op 30 april 2014 ging DEL PONTI tot dagvaarding over.

DEL PONTI vorderde:

"[...] te bevestigen voor recht dat [eiseres] de rechtmatige titularis is van het Gemeenschapsmodel "Beugel" nummer 000669809-0001, overeenkomstig Verordening 6/2002 ingeschreven en geregistreerd op 14 februari 2004 bij het Harmonisatiebureau voor de Interne Markt (OHIM);

Te oordelen dat [TULPLAST] wederrechtelijk gebruik maakt van het Gemeenschapsmodel van verzoekster;

[TULPLAST] te veroordelen tot de staking van elk gebruik van de inbreukmakende beugel of een ander product identiek aan Gemeenschapsmodel nummer 0069809-0001 en zulk gebruik gestaakt te houden onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 EUR per dag en per vastgestelde inbreuk vanaf de achtste dag na betekening van het tussen te komen vonnis;

Gedaagde te veroordelen tot de vernietiging van de inbreukmakende goederen op haar eigen kosten, evenals tot de afgifte aan [DEL PONTI] van de noodzakelijke materialen en werktuigen di bij de productie van die goederen zijn gebruikt;

[TULPLAST]te veroordelen om, binnen de maand na de betekening van het vonnis, haar distributienetwerk, waarvan zij zich bediend heeft, open te leggen aan [DEL PONTI];

De publicatie van het vonnis te bevelen, op kosten van [TULPLAST], binnen de maand na de betekening van het vonnis, respectievelijk in één regionaal dagblad, één landelijk en één Europees vakblad;

[...]"

9. In haar vonnis van 28 januari 2015 heeft de Voorzitter van de Nederlandstalige Rechtbank van Koophandel te Brussel de vordering van DEL PONTI gedeeltelijk gegrond verklaard en voor recht gezegd dat DEL PONTI de rechtmatige titularis is van het Gemeenschapsmodel "Beugel" nr. 000669809-0001, overeenkomstig Verordening 6/2002 ingeschreven en geregistreerd op 14 februari 2007 bij het OHIM.

Tevens beval zij de staking door TULPLAST van "elk gebruik van de inbreukmakende beugel" en beval TULPLAST zulk gebruik gestaakt te houden onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 EUR per dag van vastgestelde inbreuk vanaf de achtste dag na betekening van de tussen te komen beschikking (Stuk 3 dossier Tulplast).

Op 23 maart 2015 heeft DEL PONTI hoger beroep ingesteld.

In zijn arrest van 10 september 2019 bevestigde het Hof van Beroep te Brussel het bestreden vonnis in zijn geheel (Stuk 4 dossier Tulplast).

10. Op 27 december 2019 dagvaardde eiseres TULPLAST ten gronde in schadevergoeding voor de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank te Brussel.

Per dagvaarding, vordert DEL PONTI:

- (i) in hoofdorde, de veroordeling van TULPLAST tot betaling van een schadevergoeding, provisioneel begroot op 1.000.000 EUR, bedrag te vermeerderen in de loop van het geding; en
- (ii) ondergeschikt, overeenkomstig artikel 19,3° Ger. W. een deskundige aan te stellen teneinde de schade van DEL PONTI concreet te begroten.

De dagvaarding luidt immers als volgt:

"De vordering van DEL PONTI ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens:

- *[TULPLAST] alvast te veroordelen tot betaling aan DEL PONTI van een schadevergoeding provisioneel begroot op 1.000.000. EUR.*
- *De voorlopige tenuitvoerlegging te bevelen van het tussen te komen vonnis, niettegenstaande alle verhaalmiddelen, zonder borgstelling en met uitsluiting van het recht tot kantonnement;*
- *Alleszins, overeenkomstig Artikel 19,3° Ger. W. minstens een deskundige aan te stellen teneinde de schade van DEL PONTI concreet te begroten. De deskundige daartoe de volgende opdracht te geven:*
 - (i) *De partijen en hun juridische en/of technische raadslieden behoorlijk op te roepen;*
 - (ii) *Desgevallend de deskundige te machtigen zich te laten bijstaan door bekwame vaklui;*
 - (iii) *Kennis te nemen van alle informatie en documentatie in het bezit van TULPLAST, inclusief de plannen en documenten waaruit de namaak blijken, van de gereedschappen die daartoe hebben gediend, van de boekhoudkundige documenten, alle elektronische documenten, computergegevens en e-mails, alle andere correspondentie in verband met het maken of verdelen van inbreukmakende goederen, alle informatie die van die aard is de omvang van de namaak, de oorsprong en het eruit voorkomend gewin te bepalen, evenals zich monsters te laten overhandigen van de goederen die vermoed worden inbreuk te maken op het intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming is ingeroepen, alsook de bij de productie en/of distributie daarvan gebruikte materialen en werktuigen en de desbetreffende documenten, foto's en kopieën te nemen van*

- die documenten, en verweerster te bevelen om alle door de expert gevraagde documenten onmiddellijk voor te leggen;*
- (iv) [TULPLAST] te verbieden de toegang tot de bestanden op computers en draagbare computers ontoegankelijk te maken voor de expert, onder andere door gebruik te maken van wachtwoorden en aan deze personen te bevelen, alle gebruiksnamen, wachtwoorden of andere identificatiemiddelen vereist om toegang te hebben tot de computerbestanden, inclusief de e-mails uitgewisseld via elektronische postadressen, onmiddellijk mee te delen aan de deskundige;*
 - (v) De deskundige zich te laten machtigen om tot de opzoekingen en beschrijvingen over te gaan op de zetel en in alle kantoren, werkplaatsen en magazijnen van TULPLAST, alsook in de woon- of verblijfplaats van de personen die de hierboven beschreven inbreukmakende goederen kunnen verdelen, en dit ook buiten het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel en TULPLAST te bevelen om toegang tot deze plaatsen te verschaffen;*
 - (vi) De deskundige te machtigen om zijn bewerkingen zo dikwijls te herhalen als nodig zou blijken;*
 - (vii) De door DEL PONTI geleden schade, als gevolg van de inbreuk op het intellectueel recht door TULPLAST, te begroten, o.m. door de inbreukmakende beugels die door TULPLAST in de handel zijn gebracht, of hiertoe in voorraad zijn gehouden, te inventariseren;*
 - (viii) Het beantwoorden van alle technische relevante en nuttige vragen van iedere partij;*
 - (ix) De partijen trachten te verzoenen en, bij gebreke aan verzoening, een behoorlijk, ondertekend, beëdigd, gedateerd en gemotiveerd eindverslag op te stellen en neer te leggen ter griffie van de Rechtbank, alles overeenkomstig artikel 962 e.v. Ger. W. en binnen de bepaalde termijn.*
- [TULPLAST] in dit geval te veroordelen tot het provisioneren van de gerechtsdeskundige.*
 - Tevens, TULPLAST te verplichten de instructies en termijnen van de deskundige na te leven, dit onder verbeurte van een dwangsom van 20.000 EUR per dag vertraging;*
Bij absoluut gebrek aan medewerking van TULPLAST, overeenkomstig artikel 972bis, §1 Ger. W. daaruit de nodige conclusies te trekken en

TULPLAST te veroordelen tot een schadevergoeding ex aequo et bono begroot op 1.000.000 EUR' (benadrukt door TULPLAST).

11. De zaak werd ingeleid op de zitting van 28 februari 2020.

Op deze zitting betwistte TULPLAST de vordering tot aanstelling van een deskundige.

De zaak werd naar de 5^e kamer van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank te Brussel verwezen. Partijen hebben minnelijk een conclusiekalender overeengekomen.

Deze voorzag voor de volgende termijnen:

- Hoofdconclusies TULPLAST: 12 maart 2020;
- Hoofdconclusies DEL PONTI: 25 maart 2020; en
- Aanvullende en syntheseconclusies TULPLAST: 3 april 2020.

De zaak zou op de zitting van 7 april 2020 worden gepleit.

Op 12 maart 2020 legde TULPLAST haar hoofdconclusies ter griffie neer en deelde deze aan de raadsman van DEL PONTI tegelijk mee.

TULPLAST heeft de conclusie van DEL PONTI pas op 30 maart 2020 ontvangen middels een e-mail van DEL PONTI aan de griffier van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank te Brussel die door toepassing van coronamaatregelen partijen verzocht of zij met de schriftelijke inberaadnameprocedure akkoord zou kunnen gaan.

In deze omstandigheden verzette TULPLAST zich tegen de schriftelijke inberaadname.

De zaak werd dan ook uitgesteld tot de hoorzitting van 26 januari 2021.

12. In haar hoofdconclusies paste DEL PONTI haar vordering tot toekenning van een provisionele schadevergoeding van 1.000.000,00 EUR tot 250.000,00 EUR aan.

Verder tracht DEL PONTI haar vorderingen te verduidelijken. In tegenspraak met de bewoording van haar dagvaarding benadrukt zij dat zij "*via de korte debattenprocedure zowel de toekenning van een provisionele schadevergoeding t.b.v. 250.000 EUR, alsook in ieder geval de aanstelling van een deskundige voor*

een concrete begroting van de schade vordert en dat, bijgevolg "de vordering tot aanstelling van een deskundige niet ondergeschikt aan de vordering tot toekenning van een provisionele schadevergoeding" was (hoofdconclusies van DEL PONTI, p. 9 – benadrukt door TULPLAST).

Vervolgens probeert DEL PONTI aan te tonen dat zij in België een gigantische schade geleden heeft waarvoor een provisionele schadevergoeding alsook de aanstelling van een deskundige gerechtvaardigd zouden zijn.

3 DE VORDERINGEN VAN PARTIJEN

3.1 Eisende partij verzoekt de rechtbank:

De vordering van DEL PONTI ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens:

- *Verweerster alvast te veroordelen tot betaling aan DEL PONTI van een schadevergoeding provisioneel begroot op 250.000 EUR.*
- *De voorlopige tenuitvoerlegging te bevelen van het tussen te komen vonnis, niettegenstaande alle verhaalmiddelen, zonder borgstelling en met uitsluiting van het recht tot kantonnement.*
- *Alleszins, overeenkomstig artikel 19, 3° Ger. W. minstens een deskundige (bv. de heer Joost Muyle) aan te stellen teneinde de schade van DEL PONTI concreet te begroten. De deskundige daartoe de volgende opdracht te geven:*
 - (i) *De partijen en hun juridische en/of technische raadslieden behoorlijk op te roepen;*
 - (ii) *Desgevallend de deskundige te machtigen zich te laten bijstaan door bekwame vaklui;*
 - (iii) *Kennis te nemen van alle informatie en documentatie in het bezit van TULPLAST, inclusief de plannen en documenten waaruit de namaak blijken, van de gereedschappen die daartoe hebben gediend, van de boekhoudkundige documenten, alle elektronische documenten, computergegevens en e-mails, alle andere correspondentie in verband met het maken of verdelen van de inbreukmakende goederen, alle informatie die van die aard is de omvang van de namaak, de oorsprong en het eruit voorkomend gewin te bepalen, evenals zich monsters te laten overhandigen van de goederen die vermoed worden inbreuk te maken op*

- het intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming is ingeroepen, alsook de bij de productie en/of distributie daarvan gebruikte materialen en werktuigen en de desbetreffende documenten, en foto's en kopieën te nemen van die documenten, en verweerster te bevelen om alle door de expert gevraagde documenten onmiddellijk voor te leggen;*
- (iv) *Verweerster te verbieden de toegang tot de bestanden op computers en draagbare computers ontoegankelijk te maken voor de expert, onder andere door gebruik te maken van wachtwoorden en aan deze personen te bevelen, alle gebruikersnamen, wachtwoorden of andere identificatiemiddelen vereist om toegang te hebben tot computerbestanden, inclusief de e-mails uitgewisseld via elektronische postadressen, onmiddellijk mee te delen aan de deskundige;*
 - (v) *De deskundige zich te laten machtigen om tot de opzoeken en beschrijvingen over te gaan op de zetel en in alle kantoren, werkplaatsen en magazijnen van TULPLAST, alsook in de woon- of verblijfplaats van de personen die de hierboven beschreven inbreukmakende goederen kunnen verdelen, en dit ok buiten het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel en TULPLAST te bevelen om toegang tot deze plaatsen te verschaffen;*
 - (vi) *De deskundige te machtigen om zijn bewerkingen zo dikwijls te herhalen als nodig zou blijken;*
 - (vii) *De door DEL PONTI geleden schade, als gevolg van de inbreuk op het intellectueel recht door TULPLAST, te begroten, o.m. door de inbreukmakende beugels die door TULPLAST in de handel zijn gebracht, of hiertoe in voorraad zijn gehouden, te inventariseren;*
 - (viii) *Het beantwoorden van alle technisch relevante en nuttige vragen van iedere partij;*
 - (ix) *De partijen trachten te verzoenen en, bij gebreke aan verzoening, een behoorlijk, ondertekend, beëdigd, gedateerd en gemotiveerd eindverslag op te stellen en neer te leggen ter griffie van de Rechtbank, alles overeenkomstig artikel 962 e.v. Ger. W. en binnen de bepaalde termijn.*

Verweerster in dit geval te veroordelen tot het provisioneren van de gerechtsdeskundige.

Tevens TULPLAST te verplichten de instructies en termijnen van de deskundige na te leven, dit onder verbeurte van een dwangsom van 20.000 EUR per dag vertraging.

Bij absoluut gebrek aan medewerking van TULPLAST, overeenkomstig art. 972bis, §1 Ger.W. daaruit de nodige conclusies te trekken en TULPLAST te veroordelen tot een schadevergoeding ex aequo et bono begroot op 1.000.000 EUR.

- *De zaak voor wat betreft het overige naar de rol te verwijzen, in afwachting van het verslag van de deskundige.*

De kosten over de zaak alzo ook aan te houden;

3.2 Verwerende partij verzoekt de rechtbank:

- *In hoofdorde, de vordering van DEL PONTI ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;*
- *In ondergeschikte orde, de door DEL PONTI voorgestelde opdracht van de deskundige aan te passen;*
- *In meer ondergeschikte orde, DEL PONTI tot het betalen van het voorschot op de honoraria van de deskundige te veroordelen;*
- *In ieder geval, de zaak te schorsen wat de kosten betreft.*

4 DE ONTVANKELIJKHEID

13. Partijen werpen geen specifieke gronden van niet-ontvankelijkheid van de vordering op. De rechtbank ziet evenmin redenen om ambtshalve te besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van de vordering. Deze is ontvankelijk.

5 ALVORENS RECHT TE DOEN

5.1 Over de vordering tot toekenning van een provisionele schadevergoeding

14. Artikel 19, lid. 3 Ger. Wb. luidt:

"Alvorens recht te doen, kan de rechter, in elke stand van de rechtspleging, een voorafgaande maatregel bevelen om de vordering te onderzoeken of een tussengeschied te regelen dat betrekking heeft op een dergelijke maatregel, dan wel de toestand van de partijen voorlopig te regelen"

Artikel 19, lid 3 Ger. Wb. laat de rechter toe om alvorens recht te doen de volgende voorafgaande maatregelen te nemen:

- de vordering te onderzoeken (middels b.v. een deskundige onderzoek);
- een tussengeschied te regelen dat betrekking heeft op een dergelijk maatregel; dan wel
- de toestand van de partijen voorlopig te regelen.

Wat deze laatste groep van maatregelen betreft kan een rechter, indien het bestaan van een recht voldoende waarschijnlijk is, een maatregel nemen met het oog op de voorlopige regeling van de toestand der partijen. Van wezenlijk belang in dit verband is het verschil tussen voorlopige maatregelen, enerzijds, en provisieele vorderingen, anderzijds.

Hierover schijft de gezaghebbende rechtsleer het volgende:

"De maatregel die de toestand van de partijen voorlopig regelt wordt immers genomen voorafgaand aan de beslissing ten gronde terwijl de veroordeling tot een provisie wordt gewezen na de beoordeling ten gronde"¹

Waar de ene de belangen van de partijen tijdens het geding in afwachting van een beslissing ten gronde waarborgt en een beslissing alvorens recht te doen vormt, beslecht de andere een geschilpunt tussen de partijen waarbij de rechter zijn rechtsmacht uitput en vormt een eindbeslissing luidens artikel 19, lid 1 Ger. Wb.

BOULARBAH en TATON bevestigen:

"Het is wezenlijk het verschil tussen een vonnis alvorens recht te doen waarbij de rechter 'alle rechten behalve deze der partijen' de toestand van de partijen tijdens het geding regelt en een vonnis waarbij de rechter de hoofdvordering gedeeltelijk toewijst.

In werkelijkheid moet worden nagegaan of de rechter het bedrag definitief toekent als een voorschot op een groter bedrag waarvan het kwantum pas later kan worden vastgesteld, of dat de rechter een zuiver voorlopig en precair bedrag toekent dat later terugbetaald zal moeten worden indien de vordering uiteindelijk afgewezen wordt. Wanneer de rechter in het eerste geval al een deel van de gevorderde bedragen toewijst, zelfs op "provisieel titel", in afwachting van een vaststelling van het definitief

¹ M. Castemans, *Gerechtelijk Privaatrecht*, Story Publishers, 2009, p. 63.

*bedrag van de schade, houdt deze beslissing een eindvonnis in en is niet alvorens recht te doen uitgesproken*²

15. *In casu* houdt de vordering van DEL PONTI tot toekenning van een provisionele schadevergoeding een vordering in die een geschilpunt tussen de partijen beslecht moest de Rechtbank zich hierover buigen. Dit blijkt duidelijk uit de bewoording zowel van haar dagvaarding als van haar hoofdconclusies:

- *“Verweerster alvast te veroordelen tot betaling aan DEL PONTI van een schadevergoeding provisieel begroot op 1.000.000 EUR”³;*
- *“Bij absoluut gebrek aan medewerking van TULPLAST, overeenkomstig artikel 972bis, §1 Ger. Wb. daaruit de nodige conclusies te trekken en TULPLAST te veroordelen tot een schadevergoeding ex aequo et bono begroot op 1.000.000 EUR”⁴;*
- *“Middels onderhavige procedure wenst DEL PONTI bijgevolg schadevergoeding te bekomen voor alle inbreuken die TULPLAST (minstens in België) gepleegd heeft”* (hoofdconclusies van DEL PONTI, p. 10); en
- *“Gelet op bovenstaande feiten, vordert DEL PONTI bijgevolg de veroordeling van TULPLAST tot betaling van een schadevergoeding, provisieel begroot op 250.000,00 EUR, bedrag te vermeerderen in de loop van het geding, wellicht na expertise”* (hoofdconclusies van DEL PONTI, p. 16).

Met andere woorden, de schadevergoeding van DEL PONTI wordt gevorderd in afwachting van een eindbeslissing over de concrete omvang van haar beweerde schade. Indien toegekend, zou deze schadevergoeding maar een provisie op de concreet te begroten schadevergoeding kunnen inhouden. Dit vloeit nog verder voort uit de omstandigheid dat DEL PONTI in de huidige stand van het geding op

² Vrije vertaling van: « Il paraît essentiel de rappeler la différence entre un jugement avant dire droit par lequel le juge aménage, « tous droits saufs des parties », leur situation durant l'instance et celui par lequel le juge fait droit partiellement à la demande principale. [...]. *En réalité, il convient de vérifier si le juge accorde définitivement le montant à titre de provision (en réalité d'avance) à valoir sur un montant plus important dont le quantum ne pourra être fixé qu'ultérieurement ou si le juge alloue à titre purement provisoire et précaire une somme d'argent qui devra être remboursée ultérieurement si la demande est finalement rejetée. Lorsque, dans le premier cas, le juge accorde déjà une partie des sommes réclamées, fût-ce « à titre provisionnel », dans l'attente de la fixation du montant définitif du dommage, sa décision est sur ce point définitive et non avant dire droit »* (H. BOURLARBAH et X. TATON, « Les procédures accélérées en droit commercial (référé, comme en référé, avant dire droit, toutes affaires cessantes) : principes, conditions et caractéristiques », in G.-A. DAL (dir.), *Le Tribunal de Commerce : Procédure Particulières et Recherche d'Effacité*, Ed. du Jeune Barreau de Bruxelles, 2006, p. 71).

³ Dagvaarding, p. 13

⁴ Dagvaarding, p. 14

geen enkele wijze haar schade alsook het oorzakelijk verband tussen de fout van TULPLAST en haar schade bewijst. Ten onrechte leidt DEL PONTI van het arrest van het Hof van Beroep van 10 september 2019 af dat zij noodzakelijkerwijs schade heeft geleden zonder enig bewijs in deze zin voor te leggen. In dergelijke omstandigheden valt zulke vordering buiten de omvang van artikel 19, lid 3 Ger. Wb.

16. Uit hetgeen voorafgaat volgt de ongegrondheid van dit onderdeel van de vordering.

5.2 Over de vordering tot aanstelling van een deskundige

17. Artikel 875*bis* Ger. Wb. luidt als volgt:

“De rechter beperkt de keuze van de onderzoeksmaatregel en de inhoud van die maatregel tot wat volstaat om het geschil op te lossen, mede in het licht van de verhouding van de verwachte kosten van de maatregel tot de inzet van het geschil en waarbij de meest eenvoudige, snelle en goedkope maatregel de voorkeur geniet”

Artikel 875*bis* van het Ger. Wb. bevestigt aldus de subsidiariteit van het deskundigonderzoek.⁵ In dit verband schrijft D. MOUGENOT het volgende:

“Artikel 875bis bepaalt dat de rechter de keuze van de onderzoeksmaatregel beperkt tot wat volstaat om het geschil op te lossen waarbij hij aan de eenvoudigste, snelste en goedkoopste maatregel de voorkeur geeft. Hoewel de wetgever zich in het algemeen uitspreekt en alle onderzoeksmaatregelen noemt, bestaat er geen twijfel dat het in wezen om het deskundigonderzoek gaat”⁶

18. Hieruit volgt dat het tot de rechter behoort om in een procedure ten gronde de opportuniteit van de aanstelling van een deskundige te beoordelen.⁷ Daarbij moet de rechter zich laten leiden door de proceseconomie.⁸

⁵ Wetvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek, *Parl. St. Kamer* 2006-07, nr. 51/2540/01

⁶ Vrije vertaling van : « L'article 875bis dispose en effet que le juge limite le choix de la mesure d'instruction à ce qui est suffisant pour la solution du litige, en privilégiant la mesure la plus simple, la plus rapide et la moins onéreuse. Si le législateur s'exprime de manière générale et mentionne toutes les mesures d'instruction, il n'est pas douteux que c'est l'expertise qui est essentiellement visée » (D. MOUGENOT, *Les incidents relatifs à la preuve*, p. 38.

⁷ Cass., 17 november 1988, *R.W.* 1988-89, 1164.

⁸ T. LYSSENS en L. NAUDTS, *Deskundigenonderzoek in burgerlijke zaken*, Kluwer, 2018, p. 106.

Daarnaast schrijft de rechtsleer dat :

“de partij die om een dergelijke maatregel [nl. de aanstelling van een deskundige] verzoekt het nut en de geschiktheid ervan moet aantonen, vooral wanneer het waarschijnlijk tot kosten zal leiden”⁹

Verder wordt artikel 875*bis* Ger. W. door Belgische rechtbanken zo uitgelegd is dat rechters de aanstelling van een deskundige weigeren als de te verwachten kosten niet in verhouding zijn tot de waarde van het geschil.¹⁰

Aanstellingen van deskundigen worden bovendien regelmatig geweigerd:

“omdat de rechtbank van oordeel is dat ze over voldoende elementen beschikt om de vordering ex aequo et bono te beoordelen”¹¹

19. TULPLAST wijst er terecht op dat in meer dan vijf jaren van procedure DEL PONTI geen enkele stap heeft ondernomen om de omvang van haar geleden schade vast te stellen. Het is pas in het kader van huidige procedure dat DEL PONTI voor de eerste keer de aanstelling van een deskundige vordert. Het stond DEL PONTI volledig vrij om een dergelijke maatregel aan de stakingsrechters of door middel van een verzoekschrift tot beslag inzake namaak aan te vragen.

De rechtbank stelt vast dat DEL PONTI het nut en de opportuniteit van de gevorderde aanstelling van een deskundige helemaal niet aantoont en, behoudens de beschrijving van de omvang van de opdracht van de eventuele toekomstige deskundige, zelf niet bespreekt.

20. Vervolgens bevestigt de rechtspraak dat, overeenkomstig artikel 875*bis* Ger. Wb., het niet opportuun is een deskundige aan te stellen wanneer de kosten van dergelijke maatregel niet in verhouding tot het belang van het geschil staan (Gent, 26 november, 1990, *T.G.R.*, 1991, p. 29).

Het aanstellen van een deskundige zou *in casu* de kosten van het geding op een onredelijke wijze verhogen omwille van, onder meer het feit dat TULPLAST geen vestiging in België heeft, dat haar zetel in Polen gevestigd is, dat het verslag en elke stuk van de procedure in Pools vertaald zal moeten worden.

Daar staat tegenover dat het belang van huidig geschil relatief beperkt is.

⁹ Vrije vertaling van : « *la partie qui requiert une telle mesure [nl. de aanstelling van een deskundige] doit faire la démonstration de son utilité et de son opportunité surtout lorsqu'elle est susceptible d'entraîner des frais* » (H. BOULARBAH et X. TATON, *OP. CIT.*, p. 70).

¹⁰ Gent 26 november 1990, *TGR*, 1991, 29.

¹¹ T. Lysens en L. Naudts, *op. cit.*, p. 109.

TULPAST voert terecht aan dat:

- (i) gelet op de in Verordening 6/2002 geldende regels inzake internationale bevoegdheid DEL PONTI alleen recht heeft op een eventuele schadevergoeding voor de schade die zij geleden heeft op het Belgisch grondgebied aanspraak kan maken; en
- (ii) dat voormelde schade beperkt is tot de eventuele en voorlopig onbewezen schade die DEL PONTI als gevolg van e-mails van 18 oktober 2011 tussen TULPLAST en dhr. Sebastian Fabjanowski zou geleden hebben.

Del Ponti bewijst niet het tegendeel.

Hieruit volgt dat de verwachte kosten van een deskundigenonderzoek niet in verhouding met het beperkt belang van het geschil staan.

21. Uit het voorgaande blijkt derhalve dat de aanstelling van een deskundige *in casu* niet opportuun is.

6 HET BESCHIKKEND GEDEELTE

Op grond van de bovenstaande overwegingen neemt de rechtbank volgende beslissing.

De rechtbank verklaart de vordering van Del Ponti op grond van artikel 19,3° van het gerechtelijke wetboek ontvankelijk maar niet gegrond.

De rechtbank verzendt de zaak voor het overige naar de rol.

De rechtbank houdt de beslissing over de kosten aan.

Dit vonnis werd gewezen door de 5de kamer van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank, samengesteld uit:

mevrouw N. Swalens, rechter, voorzitter van de kamer,
mevrouw P. De Jonckheere, rechter in ondernemingszaken,
de heer T. Vanderbeuken, rechter in ondernemingszaken,
die de zitting hebben bijgewoond en aan het beraad hebben deelgenomen.

Het vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting door mevrouw N. Swalens, rechter, voorzitter van de kamer, bijgestaan door mevrouw I. Nechelput, griffier, op **25-05-2021**

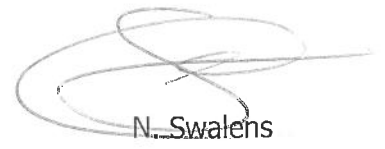
Mevr. P. De Jonckheere, rechter in ondernemingszaken, verkeert in de onmogelijkheid het vonnis te ondertekenen, waarvan akte in toepassing van art. 785 Ger. W.

I. Nechelput

T. Vanderbeuken

N. Swalens